

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/104/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010993
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010993.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. októbra 2022 prejednal sťažnosť prokurátora v trestnej veci odsúdeného

Z. N.,

nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom W. nad S., H. XX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/282/2022 zo dňa 22.08.2022, a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.
Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zákona a § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa návrh odsúdeného Z. N. o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/141/2019 zo dňa 25.11.2019 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/28/2021 z 28.05.2021 zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/28/2021 zo dňa 28.05.2021 bol Z. N. odsúdený pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/141/2019 zo dňa 25.11.2019 bol Z. N. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody v podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom a uložením povinnosti nahradiť spôsobenú škodu. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/141/2019 zo dňa 26.10.2021 bolo vyslovené jeho neosvedčenie sa v tejto skúšobnej dobe a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku podmienene prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov. Podľa § 68 ods.1 Tr. zák. súd odsúdenému určil skúšobnú dobu 5 rokov, súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 roky, za súčasného uloženia obmedzení podľa § 51 ods. 3 písm. b), c), d) Tr. zákona a povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. a) a k) Tr. zákona, spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, v zákaze stretávania sa s H. G., v zákaze vstupu do bytového domu nachádzajúcom sa na X. Z. XX/X, D. W., v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému L.. O. D. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija tejto osoby na adrese D. W., X. Z. XX/X. Uložená povinnosť spočívala v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia. V jej písomných dôvodoch uviedol, že u odsúdeného nie je splnená materiálna podmienka pre podmiennečné prepustenie spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti. Poukázal najmä na obsah a závery hodnotenia Ústavu pre výkon trestu L., v ktorom sa konštatuje, že u odsúdeného existuje stredné riziko recidívy trestnej činnosti. Resocializačná prognóza je u neho vyhodnotená ako menej priaznivá. Odsúdený má rozsiahlu trestnú minulosť, keď bol celkom 13-krát súdne trestaný a je už po 4-krát vo výkone trestu odňatia slobody. V minulosti už bol aj podmiennečne prepustený. Odsúdený tak zjavne svojim správaním preukázal, že predchádzajúce tresty vrátane opakovaného samotného výkonu trestu odňatia slobody u neho nespĺnili svoj výchovný účel viesť ho k tomu, aby viedol už len riadny život. Aktuálne vykonávaný trest neplní len resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale aj ochrannú funkciu, kedy sa ďalším výkonom trestu u odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Odsúdený dôsledne nespĺňa všetky zákonom predpísané podmienky nevyhnutné pre formuláciu rozhodnutia o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré je potrebné splniť kumulatívne. V súčasnosti sú u neho prítomné významné pochybnosti o vedení riadneho života po jeho podmiennečnom prepustení a príliš veľké riziko recidívy. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil, a súčasne návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie ako nedôvodný zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na verejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná, pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre svoje rozhodnutie.

Krajský súd úvodom uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Možno prisvedčiť jeho názoru len v tom, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku z pohľadu dĺžky doteraz vykonaných trestov odňatia slobody.

Krajský súd sa však nestotožnil s ďalšími závermi súdu prvého stupňa spočívajúcimi v tom, že u odsúdeného sú splnené obidve materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v podobe polepšenia sa už počas výkonu trestu, a reálneho očakávania, že odsúdený bude po prepustení na slobode viesť riadny život.

K splneniu prvej materiálnej podmienky pre možné rozhodnutie o podmiennečnom prepustení odsúdeného, a to posúdenia, či preukázateľne došlo k polepšeniu sa osoby odsúdeného považuje krajský súd za potrebné poukázať na to, že polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje iba v jeho správaní. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení treba rozlišovať, kedy je správanie a plnenie povinností vo výkone trestu iba prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného v prostredí ústavu, a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného s predpokladom vedenia riadneho života v budúcnosti. Preto správanie odsúdeného vo výkone trestu a plnenie povinností sú síce neopomenuteľnými, ale nie však jedinými hľadiskami, z ktorých možno usudzovať jeho polepšenie. Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody ľava je zrejmé, že resocializačná prognóza je u odsúdeného považovaná za menej priaznivú. A hoci k vlastnej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, k svojej závislosti od alkoholu je už menej kritický. Z uvedeného dôvodu mu napriek zistenému syndrómu závislosti od alkoholu nebolo možné v poslednom trestnom konaní, vedenom proti jeho osobe uložiť ochranné protialkoholické liečenie, keďže kritickosť k závislosti je podstatnou podmienkou liečby. Aktuálne odsúdený vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody za skutok spáchaný pod vplyvom alkoholu.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku v podobe očakávania, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, ani táto nebola podľa názoru krajského súdu splnená. Ako vyplynulo zo spisového materiálu, odsúdený nie je vo výkone trestu po prvýkrát. Doposiaľ bol 13-krát súdne trestaný, a hoci viaceré odsúdenia má toho času zahladené, v priamom výkone trestu odňatia slobody sa nachádza už po 4-krát. V minulosti bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený. Aktuálne vykonáva dva tresty, jeden dokonca za skutok spáchaný počas

skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia. Odsúdený je špeciálnym recidivistom, t. j. opakovane pácha trestnú činnosť totožného majetkového a násilného charakteru. Uvedené zistenia jednoznačne svedčia o tom, že odsúdený nevyužil šancu preukázať, že ďalší výkon trestu odňatia slobody u neho nie je potrebný a že jemu uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody ako najprísnejšie tresty, aké je možné páchatelom trestných činov uložiť, splnili svoj účel, ktorým bolo okrem iného aj zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a tiež vytvoriť u neho podmienky na nápravu, aby do budúca už viedol riadny život.

Z vyššie uvedených dôvodov sa javí pôsobenie na prevýchovu odsúdeného len plynutím skúšobnej doby a nariadením probačného dohľadu nad jeho správaním s uloženými obmedzeniami a povinnosťami v skúšobnej dobe ako nedostatočné.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.